

Македонієва и Аполенарієва-та, събра къ Константинополь кселенскій соборъ къ третиже тѣ годинѣ на самодержавіе то си, и на триста и осемдесать и една година по Христу, вѣха же православніи єпископи на томъ соборѣ сто и педесать, а Македоніаніи тридесать; той соборъ съ събра, и за да рѣкоположи Константинопольскій єпископъ, и да пригледа работы-те за вѣрѣ-тѣ. И пѣрво съ пригледа предметъ-атѣ за єпископ-атѣ, вѣше же тѣкѣвъ: Григорій Назіанскій, кѣто вѣше въ Константинополь, толкова съ обыкна отъ ткашны-те православны граждани, што съ и избра и за єпископъ тѣхъенъ, съ соизволенїе-то на Петра, єпископа Александрийскаго; послѣ же отъ Петра пратини-те єпископи въ Константинополь, тѣтакси безъ никакво размышенїе, рѣкоположиха за єпископа Константинопольскій Максима Киническа, и отъ тога съ повдигна голѣмо смѣщенїе, и изгнаха Максима изъ град-атѣ; а собор-атѣ дето съ вѣше събрали за томъ предметъ, уничтожи рѣкоположенїе-то Максимово, а Григоріево-то подткарди. Потомъ пригледаха дѣла-та за вѣрѣ-тѣ, и повыкаха Македоніаны-те, да саподпишатъ на Нікейско-то изложенїе: но тѣи съ не согласиха, и си отидоха, а собор-атѣ на православны-те утвѣрди символ-атѣ Нікейскій, приложи же въ него противъ дѣховорцы и тѣмъ за дѣха Святаго „и въ дѣха Святаго, Господа животворящаго, отъ Отца исходящаго, со Отцемъ и Сыномъ споклоняюща и славима, глаголавшаго пророки,“ а Аполенарію осуди, и го про-